

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7C/52/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815200819
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8815200819.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobcu: CRIF- Slovak Credit Bureau, s.r.o., Malý trh 2/A, 811 08 Bratislava, IČO: 35 886 013, zast. Advokátska kancelária KUHAJDA, s.r.o., Karadžičova 47, 811 07 Bratislava, IČO: 47 232 773 proti žalovanej: P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D. XXXX/X, Š. X. K. Q. o zaplatenie 103,43 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanej sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť sumu 103,43 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 43,98 eur od 15.11.2011 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 13,76 eur od 20.12.2011 do zaplatenia, zo sumy 42,19 eur od 17.01.2012 do zaplatenia, zo sumy 3,50 eur od 13.03.2012 do zaplatenia a trovy konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca je právnickou osobou, ktorá na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 24.06.2013 so spoločnosťou Telefónica Slovakia, s.r.o. (ďalej len postupca) s účinnosťou odo dňa 24.06.2013 nadobudla uplatňovanú pohľadávku proti žalovanej. Žalovaná uzatvorila s postupcom Zmluvy o pripojení v zmysle zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, na základe ktorej boli žalovanej poskytnuté elektronické komunikačné služby, a to konkrétne dňa 17.12.2010 v rámci programu služieb O2 Fér. Postupca vyúčtoval žalovanej cenu za poskytnuté služby nasledujúcimi faktúrami: č. 1025307778 na sumu 43,98 eur so splatnosťou dňa 14.11.2011, č. 1027042214 na sumu 13,76 eur so splatnosťou 19.12.2011, č. 1028318705 na sumu 42,19 eur so splatnosťou dňa 16.01.2012, č. 1031290432 na sumu 3,50 eur so splatnosťou dňa 12.03.2012. Postupca podaním zo dňa 16.12.2011 vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 57,74 eur. Žalovaná však uvedenú sumu do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu neuhradila. Vzhľadom k tomu, že žalovaná neuhradza predmetné faktúry riadne a včas, odstúpil právny predchodca žalobcu ku dňu 02.02.2012 od zmluvy o pripojení k službám vedeným pod referenčným číslom zákazníka 0080914137 písomným podaním zo dňa 03.01.2012, pričom určil žalovanej dodatočnú lehotu na plnenie do 26.01.2012. Zároveň žiadal priznať úroky z omeškania podľa ustanovenia §3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami - zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, Zmluvou o pripojení, pokusom o zmier spolu s doručenkou, odstúpením od zmluvy, faktúrami a zistil nasledujúci skutkový stav.

Žiaden z účastníkov konania sa na pojednávanie napriek vykázanému doručeniu predvolania nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnil, pojednávanie odročiť nežiadal.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2002 zo dňa 24.06.2013 vyplýva, že ju uzatvorili právny predchodca žalobcu Telefónica Slovakia s.r.o. ako postupca a žalobca ako postupník. Predmetom zmluvy v zmysle bodu 1.1 je to, že postupca postupuje postupníkovi touto zmluvou svoje pohľadávky voči dlžníkom uvedených v prílohe č. 1 tejto zmluvy. Podľa prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok jednou z postúpených pohľadávok je aj pohľadávka voči žalovanej vo výške 103,43 eur.

Zo zmluvy o pripojení podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon“) zo dňa 17.12.2010 medzi postupcom ako poskytovateľom a žalovanou ako fyzickou osobou nepodnikateľom súd zistil, že zmluva podľa bodu 1. nadobudla platnosť aktiváciou SIM karty okrem článkov 5, 6, 7 Spoločných ustanovení tejto zmluvy, ktoré nadobúdajú platnosť podpisom zmluvy oboma zmluvnými stranami.

V zmysle bodu 3. zmluvy miestom poskytovania služieb je územie Slovenskej republiky podľa špecifikácie obsiahnutej vo Všeobecných podmienkach. Cena za poskytované služby je stanovená platným cenníkom. Zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Žalovaná podpisom potvrdila, že som sa oboznámil so Všeobecnými podmienkami a platným cenníkom, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

Podľa bodu 4. zmluvy zmluvné strany sa v zmysle § 262 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“) dohodli, že zmluva a vzťahy, ktoré vznikli na základe zmluvy a ktoré nie sú výslovne upravené Zákonom sa spravujú Obchodným zákonníkom okrem práv a povinností výslovne upravených Zákonom.

Pokusom o zmier zo dňa 16.12.2011 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že voči nej eviduje neuhradenú pohľadávku vo výške 57,74 eur za poskytnuté služby a preto ju žiada o okamžitú úhradu. Tento pokus o zmier bol žalovanej doručený dňa 13.11.2012.

Listom zo dňa 03.01.2012 označeným ako Odstúpenie od zmluvy právny predchodca oznámil žalovanej, že napriek viacerým výzvam nedošlo z jej strany do dnešného dňa k úhrade dlžnej čiastky, v zmysle § 43 ods. 5 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a čl. 6.7 písm. a) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Telefónica Slovakia s.r.o., týmto ukončuje zmluvu o pripojení k službám vedeným pod referenčným číslom 0080914137 odstúpením ku dňu 02.02.2012 a to v prípade, ak predmetnú dlžnú čiastku 57,74 eur neuhradí najneskôr do 26.01.2012.

Postupca vyúčtoval žalovanej tieto faktúry a to faktúru č. 1025307778 zo dňa 31.10.2011 splatnou do 14.11.2011 na sumu 43,98 eur (za služby + upomienka, poplatok za odpojenie), faktúru č. 1027042214 zo dňa 02.12.2011 splatnou do 19.12.2011 na sumu 57,74 eur (za služby), faktúru č. 1028318705 zo dňa 30.12.2011 splatnou do 16.01.2012 na sumu 86,17 (za služby + upomienka, poplatok za odpojenie), č. 1031290432 zo dňa 28.02.2012 splatnou do 12.03.2012 na sumu 3,50 eur (poplatok za upomienku).

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 2002 Telefónica O2 Slovakia, s.r.o. ako postupca na žalobcu ako postupníka postúpila medzi inými aj pohľadávku voči žalovanej, čím je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) Zákona podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa účtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 2 Zákona účastník má právo na

- a) uzavretie zmluvy s podnikom, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa odseku 1 písm. c),
- b) poskytnutie verejnej služby v rozsahu dohodnutom v zmluve a za cenu podľa tarify,
- c) bezplatné odstránenie porúch v poskytovaní služby, ktoré nezavinil,
- d) zasielanie vyúčtovania, ktoré obsahuje podrobné údaje o jednotlivých odchádzajúcich volaniach, ak o to účastník požiada,

- e) vrátenie pomernej časti ceny za čas neposkytovania služby v prípade jeho zavinenia podnikom v súlade so všeobecnými podmienkami; toto právo musí uplatniť v príslušnom podniku najneskôr do troch mesiacov po obnovení poskytovania služby,
- f) poskytovanie prístupu k informačným službám s operátorom.

Podľa § 42 ods. 4 Zákona účastník je povinný

- a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami,
- b) platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní,
- c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

Podľa § 43 ods. 1 zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon“) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 5 písm. b) Zákona podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu a je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, aj keď v zmluve je uvedené, že sa zmluva a vzťahy ktoré vznikli na základe zmluvy sa spravujú Obchodným zákonníkom. Takéto dojednanie je v neprospech spotrebiteľa, navyše uvedené v podmienkach, ktoré nie sú individuálne dojednané, pretože toto ustanovenie je uvedené vo formulárovej zmluve, ktorú účastník používa vo viacerých prípadoch, kedy mení len označenie účastníka.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba G. L. C. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou zmluvu o pripojení, na základe čoho boli žalovanej poskytované dohodnuté služby a za čo jej právny predchodca žalobcu vystavil vyššie uvedené faktúry.

Z § 100 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby (podľa § 111 Občianskeho zákonníka).

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Keďže žalovaná vystupuje ako spotrebiteľ, vzhľadom na uvedené je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Faktúra č. 1025307778 zo dňa 31.10.2011 znejúca na sumu 43,98 eur, bola splatná dňa 14.11.2011, faktúra č. 1027042214 zo dňa 02.12.2011 znejúca na sumu 57,74 eur, bola splatná dňa 19.12.2011, faktúra č. 1028318705 zo dňa 30.12.2011 znejúca na sumu 86,17 eur, bola splatná 16.01.2012, faktúra č. 1031290432 zo dňa 28.02.2012 znejúca na sumu 3,50 eur, bola splatná dňa 12.03.2012.

Trojročná premlčacia doba podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, začala plynúť odo dňa splatnosti jednotlivých faktúr, t.j. odo dňa 14.11.2011, 19.12.2011, 16.1.2012 a 12.03.2012. Žaloba bola žalobcom podaná na súde až dňa 01.02.2015. Keďže súd je povinný ex offo prihliadať na premlčanie, zistil, že faktúry za dodané služby sú premlčané, okrem poslednej faktúry za upomienku. Súdu preto neostávalo iné, ako žalobu žalobcu v uvedenom rozsahu zamietnuť.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú

súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013 „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

Ďalším žalobcom uplatňovaným nárokom bol nárok na zaplatenie sumy 3,50 eur za upomienku tak, ako bola predmetná suma účtovaná faktúrou č. 1031290432. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na poplatok za upomienku, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, preto súd v tejto časti žalobu spolu s príslušenstvom zamietol. Žalobca nepreukázal súdu zaslanie upomienky a ani nepreukázal, že by mu za zaslanie tejto upomienky vznikli nejaké reálne náklady v uvedenej výške. V prípade poplatku takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka, preto súd v tejto časti žalobu považoval za nedôvodnú a zamietol ju.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaná mala vo veci plný úspech nakoľko súd žalobu zamietol a preto jej vzniklo právo na náhradu trov konania. No keďže žalovaná náhradu trov konania nežiadala a zo spisu jej žiadne trovy nevyplynuli, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.